

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΒΟΡΕΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗΣ 29^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1936

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ἥτις ὡς ὑπεράτη τοῦ Γένους πνευματικὴ ἐστία εἶναι τεταγμένη ὄχι μόνον τὴν ἐπιστήμην νὰ προάγῃ καὶ τὴν τέχνην, ἀλλὰ καὶ πάσας τὰς ἄλλας τοῦ βίου ἐκδηλώσεις νὰ παρακολουθῇ, ἐν τοῖς πρώτοις δὲ τὴν παιδείαν τοῦ ἔθνους, νὰ ἐνισχύῃ δὲ καὶ ἐπιβραβεύῃ τοὺς συντελοῦντας εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν μεγάλων τούτων σκοπῶν, εἰς τὸ ἀληθῶς θεσπέσιον ἔργον ἀποβλέπουσα, ὅπερ ἐπέτελεσε μέχρι τοῦδε ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρεία, ἀπένευμε μὲν εἰς αὐτὴν πρὸ ὀλίγου τὸ χρυσοῦν αὐτῆς μετάλλιον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατοστῆς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως ἀμφιετηρίδος, σήμερον δὲ μετ' ἀγαλλιάσεως μετέχουσα τῶν ἐορτῶν καὶ θεομὰ διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς συγχαρητήρια διαπέμπουσα καὶ εὐχὰς ἐγκαρδίους προσαγορεύει τὸν ἱερὸν τοῦτον ναὸν τῆς Παιδείας.

Ἐπερόχον προῆς καὶ ὀρμῆς μεγαλοπράγμονος καὶ θαυμαστῆς φιλογενείας δημιούργημα, τῆς προῆς καὶ ὀρμῆς ἐκείνης, ἥτις ἐπέτρωσε τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς χρυσοῆς Ἐλευθερίας, ἀπὸ δὲ τῆς ἐπαύριον τῆς παλιγγενεσίας ἤγαγε τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἴδρυσιν τῶν ἱερῶν τελεστηρίων, ὅπου καταναγάζεται ἡ διάνοια καὶ σφουρηλατεῖται ἡ ἠθικὴ συνείδησις, ἀνήγειρε δ' ἐν Ἀθήναις τὰ καλλιπρεπῆ μέγαρα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς παιδείας, οὐδέποτε διέλιπεν ἡ σεμνὴ αὐτὴ τῶν Πιερίδων ἱέρεια μυσταγωγοῦσα τὰς Ἑλληνίδας καὶ τὰς χρηστὰς μητέρας ἐκτρέφουσα καὶ παρασκευάζουσα τὰς Ἐστιάδας, αἵτινες τὴν γνῶσιν μεταλαμπαδεύουσι καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τὰ σπέρματα φντεύουσιν εἰς τὰς ἑλληνικὰς γενεάς.

Καὶ δὲν περιώρισε τὸ ἔργον αὐτῆς ἡ Φιλεκπαιδευτικὴ Ἐταιρεία εἰς μόναν τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἑλλάδα ταύτην τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ἑλληνίδας πόλεις ἐπέξευε τὴν δρᾶσιν καὶ ἄλλους ἴδρυσε τῆς παιδείας βωμούς, καὶ εἰς πᾶσαν δὲ τῆς

οἰκουμένης γωνίαν, ὅπου ζῶσι καὶ πάλλουσιν ἑλληνικαὶ καρδίαι, μελιχρὸν αἰεῖποτε προχέει τὸ ἀνέσπερον αὐτῆς φῶς.

Καὶ διὰ τοῦτο μετὰ θερμοῦς στοργῆς ἀνέκαθεν ὄλη πρὸς αὐτὴν ἠτένισεν ἡ Ἑλλάς. Διὰ τοῦτο δὲ μετὰ θανατασμοῦ πρὸς τὸν φωτοβόλον τοῦτον φάρον ἀπέβλεψεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ἡ νεωστὶ ἰδρυνθεῖσα ἡμετέρα Ἀκαδημία.

Τοῦ θανατασμοῦ τούτου δεῖγμα εἶναι τὸ χρυσοῦν αὐτῆς μετάλλιον, στέφανος κοσμῶν τὰς σεπτὰς κορυφὰς τῶν μεγαλωνύμων Ἑλλήνων, ὅσοι συνέλαβον τὴν εὐγενῆ ἰδέαν καὶ ἀρραγεῖς κατέβαλον τὰς κρηπίδας τῆς τηλαυγοῦς ταύτης τοῦ ἔθνους ἐστίας καὶ ὅσοι ἄλλοι διὰ δωρεῶν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτῆς, ἅμα δὲ τιμὴ ὑπεριτάτη πρὸς ἐκείνους, ὅσοι καὶ ἄλλως συντίνουσιν ἔργῳ εἰς τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἱερωτάτου σκοποῦ, ὃν εἰς αὐτὴν ἀνέθεσεν ἡ πρὸς τὰ καλὰ καὶ τὰ μεγάλα φερομένη ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Ζῆθι, ὦ σεπτὸν ἐνδιαίτημα τῶν Μουσῶν, ζῆθι καί, ἐφ' ὅσον θὰ ζῆ ἡ Ἑλλάς, τὴν καλλίνικον συνεχίζον σταδιοδρομίαν σου ἄσβεστον ἔχε τὴν δᾶδα τῆς γνώσεως καὶ φώτιζε τὸν νοῦν, θέρμαινε δὲ τὴν καρδίαν καὶ ἀναρρῖπιζε τὸ φρόνημα καὶ χάλκευε τὸν χαρακτῆρα μουσιπόλων ἐνθέων, αἵτινες τὴν θειοτάτην ἔχουσιν ἀποστολήν νὰ ἐποθάλπωσι τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀνθρωπότητος ιδεώδη καὶ ὀδηγῶσι τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀρετῆς.